

at forbyde andre at eftergøre hans kunstneriske Arbejder, ogsaa skal gælde for Kunstindustriens og Kunsthaandværkets Fremstillinger. Der er ingen Grund til nu at rejse Spørgsmaalet om, hvorvidt det har været den tidligere Lovs Hensigt at inddrage disse Genstande under sin Beskyttelse, thi det er under alle Omstændigheder vist efter Højesteretsdommen fra Sommeren forrige Aar, at der er Tvivl paa dette Omraade, og det er da naturligt, at denne søges løst. Sagen har jo sin Betydning, ikke blot for den kongelige Porcelænsfabriks Frembringelser — det er jo denne Fabrik, der har rejst den paagældende Retssag —, men ogsaa for andre Kunstindustrier og Kunsthaandværk, f. Eks. Guldsmedeindustrien, Kunstboghaandværk osv., som herhjemme staa paa saa smukt et Standpunkt, at der kan være god Grund til at skaffe dem denne Beskyttelse. At Sagen har vakt Interesse i vide Kredse, ses ogsaa af de Andragender, som ere indkomne til Rigsdagen med Ønsket om at fremme nærværende Sag i Overensstemmelse med Regeringens Lovforslag.

Det Spørgsmaal, der har maattet rejse sig, er kun dette, om en saadan Bestemmelse, her er Tale om, hører hjemme i Bernerkonventionen af 1886; i Henhold til den naas der jo ved en saadan Bestemmelse, at den ikke blot giver Ret her i Landet, men ogsaa i de Stater, der have sluttet sig til Bernerkonventionen. Heller ikke paa dette Punkt har der været nogen Tvivl hos Udvalget, idet Bestemmelsen, som den er foreslaet affattet her, dels stemmer med Bernerkonventionens egne Ord, dels med, hvad andre Stater have truffet Bestemmelse om, navnlig Tyskland. Idet vi i Udvalget have kunnet slutte os til det foreliggende Forslag, have vi dog troet det rigtigt at give Lovforslaget en noget fyldigere Affattelse, end sket er i det foreliggende Lovforslag. Der har man indskrænket sig til at sige, at Beskyttelsen fremtidig skulde gælde enhver Art Kunstværk, derunder ogsaa Værker af anvendt Kunst. Men dette Udtryk forekommer os noget for kortfattet, og vi have derfor søgt ved en fyldigere Affattelse at tage de Momenter med, som det gjaldt for os om at fremhæve, og det ville de Herrer finde udtrykt i Lovforslagets Affattelse, saaledes som Udvalget har foreslaet det. Deri er det betonet, at Beskyttelsen skal fremtidig gælde Kunstindustri og Kunsthaandværk, for saa vidt der paa dette Omraade frembringes origi-

nale kunstneriske Arbejder; og ligeledes er det sagt, at Beskyttelsen kommer Kunstindustri og Kunsthaandværk til gode, uanset om Frembringelsen af saadanne Genstande sker i større Mængde, og om Genstandene ere beregnede paa at afsættes i større Omfang. Jeg tror, at vi ved denne Affattelse, som i øvrigt har frembudt nogen Vanskelighed, have truffet det rette. At der alligevel kan komme Vanskeligheder i Praksis, er uundgaaeligt; der maa Domstolene være henviste til det Skøn, som maa indhentes hos sagkyndige, om, hvorvidt den paagældende Genstand opfylder Lovens Fordring.

Der har i Udvalget været nogen Tvivl om, hvorvidt man ogsaa med Hensyn til de følgende Bestemmelser i § 24 skulde foreslaa nogen Forandring, men vi have undladt at gøre det, idet vi have ment, at det fornødne naaedes i saa Henseende ved den Passus, hvormed Forslaget fra vor Side begynder, idet der staar: „Til Kunstværker efter denne Lov regnes ogsaa originale kunstneriske Arbejder“; deraf maa følge, at Lovens følgende Bestemmelser alle for Fremtiden maa faa Anvendelse ogsaa paa de Genstande, her er Tale om. Vi have saa meget mindre fundet Grund til at forandre Loven i større Omfang, som det er oplyst, at der i indeværende Aar forestaar en Sammenkomst mellem de Stater, som ere knyttede til Bernerkonventionen, hvor de ville tage Sagen op til Forhandling i større Omfang; og vi tvivle ikke om, at den danske Regering vil følge de Forhandlinger med Interesse. Tiden til at tage Spørgsmaalet om mulig Forandring af Loven i større Omfang op vil først naturligt være kommen, naar et saadant Møde har været afholdt mellem de forskellige Lande. Det er ogsaa Hensynet hertil, der har bevirket, at vi ikke have kunnet tage Hensyn til et Andragende, som er fremkommet fra „Akademisk Arkitektforening“, uagtet vi havde megen Sympati derfor. Vi syntes, at denne Op-gave laa udenfor det, der her skulde klares, og det forekom os ogsaa, at Tiden til at tage dette Spørgsmaal op om Arkitekternes Stilling først var naturligt fremme, efter at Kommissionen atter havde holdt Møde. Vi indskrænke os derfor til det Ændringsforslag, jeg her har nævnt og henledet Ministeriets Opmærksomhed paa, at følge denne Sag med Velvillie og Interesse. I øvrigt skal jeg indskrænke mig til at anbefale det stillede Ændringsforslag til Tingets Velvillie.